

Allau d'imputats, desert de condemnats

La llista d'alts càrrecs del Partit Popular valencià (PPCV) imputats per presumptes casos de corrupció és llarga. La majoria dels casos han estat arxivats, però. A alguns altres, la condició d'aforats els ha permès de perllongar el procés judicial. Entre els pocs que han rebut una condemna ferma hi ha l'ex-conseller i ex-alcalde d'Oriola Luis Fernando Cartagena i qui era alcalde de Vila-real, Manuel Vilanova.

1 Alfonso Ferrada
Alcalde de Borriana

L'alcalde de Borriana (Plana Baixa) del 1995 al 2007, Alfonso Ferrada, és imputat per presumptes delictes de suborn, malversació, prevaricació i atemptat contra l'ordenació del territori, a causa de l'aprovació d'un projecte urbanístic de dubtosa legalitat. El jutge ha arxivat momentàniament el cas, per bé que estudia de reobrir-ne alguna de les parts. Ferrada, en una sessió extraordinària de les Corts feta el 25 de març del 2008, va ser designat senador —i per tant, aforat— en substitució d'Andrea Fabra, filla del president de la Diputació de Castelló, que passava a ser diputada al Congrés.

3 Rafael Albert
Ex-alcalde d'Orpesa

Rafael Albert, ex-alcalde d'Orpesa (Plana Alta), té obertes dues causes relacionades amb l'urbanisme. La primera, per haver mirat de legalitzar l'edifici Mar, que consta d'uns 600 apartaments construïts sobre terreny no urbanitzable quan ell no era alcalde, però que es va negar a enderrocar. La segona, per la presumpta venda d'uns terrenys públics de la partida de la Renegà a un preu molt inferior al del mercat: 6 euros el metre quadrat, per comptes dels 200 que va determinar la taxació feta expressament. Els jutjats 3 i 4 de Castelló han imputat doblement l'ex-alcalde per aquests motius.

5 Antonio Lorenzo
Alcalde d'Algortfa i diputat a les Corts

Imputat per un presumpte delictes de tràfic d'influències, contra l'ordenació del territori, prevaricació i coaccions, l'alcalde d'Algortfa (Baix Segura), Antonio Lorenzo, va requalificar tres milions de metres quadrats de terreny rústic a la partida de la Rellana per aixecar-hi una macroubanització que preveia 47.000 habitatges, un gran impacte ambiental en un municipi que només tenia, aleshores, 3.000 habitants. Com a agreujant consta que ja hi havia un camp de golf il·legal, a la mateixa àrea. És acusat de connivència amb el constructor Antonio Pedrera, propietari de la societat Mercantil Urbanizadora Villamarín, SA. El cas continua obert, tot i que han transcorregut més d'onze anys. Recentment, i gràcies al nomenament de José Cholbi com a síndic de greuges, ha corregut la llista electoral del 2007 per la demarcació d'Alacant i Antonio Lorenzo ha estat nomenat diputat a les Corts valencianes, on el seu vot aferma la majoria absoluta dels conservadors.

2 Francisco Juan Mars
Alcalde d'Alcalà de Xivert

L'alcalde d'Alcalà de Xivert (Baix Maestrat), alhora que diputat provincial, Francisco Juan Mars, és imputat, conjuntament amb la seua regidora d'Hisenda, Cristina Pinilla, per la destinació —no coneguda— d'un milió d'euros que havien previst d'invertir-se al poble. S'enfronta als delictes de prevaricació, malversació de cabals públics i tràfic d'influències. El milió d'euros pogué haver-se dedicat a apujar els sous dels funcionaris municipals de manera irregular, fins i tot per damunt d'allò que determina la llei.

4 Elena Bastidas
Alcaldesa d'Alzira

Alcaldesa d'Alzira (Ribera Alta) des del 2003 i presidenta de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies (FVMP) des del 2007, Elena Bastidas ha estat imputada per un presumpte delictes contra el medi. Entre els anys 2004 i 2006 van abocar-se unes aigües residuals, procedents del clavegueram i sense haver estat prèviament depurades, als rius Verd i Xúquer. La Confederació Hidrogràfica del Xúquer va denunciar-la per aquest motiu, i Bastidas va prestar declaració davant el jutjat d'instrucció número 6 el proppassat gener.

6 Vicente Vilalba
Ex-alcalde de Massalavés

Ex-alcalde de Massalavés (Ribera Alta), Vicente Vilalba va declarar el proppassat setembre a Alzira. Li imputen delictes de prevaricació, contra l'ordenació del territori i per haver concedit, de manera il·legal, diverses llicències que afavorien l'ampliació d'una indústria en terreny no urbanitzable.

Manuel Vilanova
Ex-alcalde de Vila-real

Un dels pocs casos en què l'acusat ha abandonat el càrrec és el de Manuel Vilanova, ex-alcalde de Vila-real (Plana Baixa). El Tribunal Suprem l'ha condemnat a divuit mesos de presó i vuit anys d'inhabilitació per a càrrec públic, a causa d'un delictes de prevaricació. No va atendre les queixes dels veïns del municipi que alertaven de l'excés de soroll causat per l'empresa de ceràmica, Rocersa, que a més no gaudia del permís escaient. Va demanar l'indult, sense èxit, i no va dimetir el càrrec fins dos mesos després de saber-se la sentència.

Anna Kringe
Alcaldesa de Dénia

Alcaldesa de Dénia (Marina Alta) des d'ara fa un any gràcies a una moció de censura votada favorablement per un trànsfuga socialista, Ana Kringe és imputada per un possible delictes de prevaricació pel fet d'haver estat la gerent del Patronat Provincial de Turisme sense tenir-ne la titulació escaient. Ja com a alcaldessa, va acomiadar de forma irregular el gerent d'urbanisme de l'anterior executiu local, Joan Frasés, per bé que posseïa plaça de funcionari.

José Emilio Cervera
Ex-conseller de Sanitat

El qui fou conseller de Sanitat amb Eduardo Zaplana va resultar imputat per tres presumptes delictes —tràfic d'influències, frau i extracció il·legal i, també, negociació i activitat prohibida als ciutadans—, quan Esquerra Unida s'hi querellà en detectar indicis de delictes en l'adjudicació de diversos contractes a IMB, la mercantil on treballava la seua esposa, entre els anys 1995 i 1999. Abans d'accedir al Consell, Cervera havia estat director general i sots-secretari autonòmic de Modernització. El cas va ser sobresegit.

Pedro Á. Hernández Mateo
Alcalde de Torrevella

Aforat des que al 2007 Francisco Camps va elevar-lo a la categoria de diputat a les Corts, Pedro Ángel Hernández Mateo té obert un cas en què és imputat per un presumpte delictes doble: tràfic d'influències i ús privilegiat d'informació. En dos anys, uns terrenys que va comprar a la veïna Almoradí (Baix Segura) van revaloritzar-se de manera extraordinària: li van costar 180.000 euros i els va vendre per 5,4 milions d'euros. L'operació, va fer-la de braçet de la constructora Edén del Mar, que ha afavorit en diverses obres a Torrevella, municipi que governa de fa 21 anys. Va guanyar les eleccions municipals del 2007 tot i la seua situació judicial.

7 Manuel Pérez Fenoll

Alcalde de Benidorm

Alcalde de Benidorm i home fort del campsisme a les comarques més meridionals, Manuel Pérez Fenoll ha hagut de declarar per presumptes delictes d'amenaques, coaccions, estafa, extorsió i delictes electorals.

Va acordar d'abonar 132.000 euros al propietari de la productora Benipublic i de la Televisió de Benidorm, Àlex Rodríguez Llorca, si guanyava les eleccions del 2007, i 60.000 si el PP no obtenia la victòria. Encara no ha cobrat ni un euro, i a més el consistori li reté uns altres pagaments. Al si del PP de Benidorm tampoc no hi han faltat les acusacions, encreuades, d'afiliació irregular per tal d'aconseguir el control municipal.

8 Ernesto Sanjuán

Alcalde de Cullera

Batlle de Cullera (Ribera Baixa) des del 2003, Ernesto Sanjuán va permetre que diversos locals de lleure reparats al voltant del carrer de Barcelona continuaren oberts al públic, tot i que el Tribunal Superior de Justícia va declarar-la zona acústicament saturada (ZAS) l'any 2006. Els bars han estat clausurats recentment, però l'alcalde ha de respondre, amb retroactivitat, de la manca d'aplicació de la llei fins ara. L'abril passat prestava declaració als jutjats de Sueca.

9 María de los Frutos Barceló

Ex-alcaldesa de Saix

L'ex-alcaldesa de Saix (Alt Vinalopó) i ex-diputada provincial per Alacant, María de los Frutos Barceló, és imputada per un presumpte delictes d'expropiació il·legal, per tal de construir dues pistes esportives, l'any 2000. El fiscal li imputa els delictes d'estafa i de falsedat documental. Curiosament, els terrenys en litigi, situats a la finca dels Molins, eren propietat de la socialista Ana Barceló, actual alcaldessa de la població i presidenta provincial del PSPV-PSOE d'Alacant.

Luis Fernando Cartagena

Ex-alcalde d'Oriola i ex-conseller

Condemnat a quatre anys de presó pels delictes de malversació de fons públics i falsificació, Luis Fernando Cartagena era l'home fort de Zaplana a les comarques del sud. Ex-alcalde d'Oriola, va haver de dimitir el càrrec de conseller d'Obres Públiques en saber-se que durant la seua etapa com a batlle a la capital del Baix Segura s'havia embutxacat 49.000 euros que unes monges del municipi van lliurar-li per invertir-los al poble. És en llibertat condicional i passeja pel carrer amb una polsera telemàtica.

José Manuel Medina

Ex-alcalde d'Oriola

La fiscalia anticorrupció d'Alacant va obrir una causa en contra seua per l'ús de béns mobles i immobles d'empresaris que després eixien beneficiats de les adjudicacions de l'ajuntament. José Manuel Medina, alcalde d'Oriola entre el 1995 i el 2007, conduïa un Rolls Royce i un Audi A8 i vivia en un xalet que no eren de la seua propietat. Ha estat exculpat pel jutge, però encara resta saber què passarà amb els recursos que hi han presentat el fiscal i l'acusació popular. Va abandonar l'alcaldia assetjat per la presumpta corrupció, que esguitava la majoria del seu equip de govern [vegeu quadre superior dreta], i ara s'escuda en la sentència absolutòria del jutjat número 4 d'Oriola per dir que tot plegat va ser una campanya mediàtica injusta.

Carlos Fabra

President de la Diputació de Castelló

Té dues causes obertes que, en total, sumen nou delictes. D'un costat, al cas *Naranjag*, va reunir-se amb alts càrrecs del Ministeri d'Agricultura espanyol per tal que s'acceleraren les llicències que permeteren de comercialitzar productes fitosanitaris a l'empresa que compartien la seua dona i la parella formada per Vicente Vilar i Montserrat Vives, un matrimoni que, com el de Fabra, acabà separat enmig de la maregassa judicial. Carlos Fabra carrega a l'esquena presumptes delictes de falsificació (per haver emès encunyaments falsos), tràfic d'influències, falsificació de document públic i malversació de fons. Una part del judici oral és a punt d'obrir-se definitivament, després de més de cinc anys d'investigacions i d'haver-hi passat set jutges i quatre fiscals diferents. Nules, el jutjat que porta el cas, és atapeït de feina fins al sostre. D'una altra banda, Fabra també arrossega un presumpte delictes de frau fiscal. El president de la corporació provincial va tancar l'any fiscal del 1999 amb un patrimoni de 150.000 euros, i el del 2004, amb 646.000 euros. Malgrat el considerable augment patrimonial, Fabra va rebre d'Hisenda més de 3.000 euros, fins el 2004. En arribar el PSOE a la Moncloa, van surar aquestes incongruències fiscals.

Dels enregistraments a Camps...

Les converses d'Álvaro Pérez, el *Bigotes*, amb Francisco Camps i la seua dona, Isabel Bas, evidencien l'estreta amistat que els uneix. Reproduïm sengles diàlegs, tal com foren publicats al diari *El País*.

24 de desembre del 2008

Álvaro Pérez: Presidente.

Francisco Camps: Feliz Navidad, amiguito del alma.

Á. P.: Oye... Que te sigo queriendo mucho.

F. C.: Y yo también... Tenía que haberte llamado, te quería haber llamado, para contarte todo, cómo fue, para decirte que tienes un amigo maravilloso, Romero, y que el otro es un tipo excepcional, ¿eh?

Á. P.: Vale, me alegro, pero me han ido informando puntualmente de todo.

F. C.: Ya lo sé, pero sobre todo para decirte que te quiero un huevo.

Á. P.: Bueno, que... Contarás durante muchos años con mi lealtad, ¿vale?

F. C.: Perdona, ¿durante muchos años? No, hijo de puta, durante toda tu vida. Ja, ja...

Á. P.: Por eso, tío, es que espero que sean muchos.

F. C.: Ya, pero bueno, no tienes que decir durante muchos, porque eso tiene un límite, una caducidad... Durante toda tu vida...

Á. P.: No, llevas razón, siempre me tienes que... ¿Ves? Es la ventaja de estar todos los días delante de un micro.

F. C.: Exacto.

Á. P.: Tu caudal de palabras, tu facilidad de palabras... Te quiero mucho a ti y a tu familia, ¿vale?

7 de gener del 2009

Á. P.: ¿Has leído mi tarjetón?

F. C.: Muchísimas gracias, ¿eh?

Á. P.: Bueno, escucha, tío... ¿has leído mi tarjetón?

F. C.: Sí, sí, sí...

Á. P.: Bueno, pues fíjate, fíjate si te debo.

F. C.: No, no, nada.

Á. P.: Sí, sí, sí.

F. C.: Bueno, yo quiero que nos veamos con tranquilidad para hablar de lo nuestro... Que es muy bonito.

Á. P.: Cuando tú quieras, y te dejen, y puedas...

F. C.: Un abrazo muy fuerte, te paso con Isa [dona de Camps].

Isabel Bas: Álvaro.

Á. P.: Hola.

I. B.: Con el mío te has pasado 20 pueblos.

Á. P.: ¿Qué dices?

I. B.: Que sí.

Á. P.: Si es un... Si es un detallito, hazme caso.

I. B.: Un detallito, ja, ja, ja...

Á. P.: Qué dices...

I. B.: Bueno, no, eso lo tenemos que hablar, ¿eh?

Á. P.: Bueno, vale, va, lo hablamos cuando tú quieras.

I. B.: Detenidamente, no, en serio.

Á. P.: Vale, vale. Oye, escucha, ¿le ha gustado a Isabel [filla de Camps] el suyo?

I. B.: Bueno, de eso también tenemos que hablar, que le está pequeño.

Á. P.: ¿Le está pequeña?

I. B.: Es que [es] tamaño de niña pequeña, y mi...

Á. P.: Es que yo pensaba que sería la muñequita como la tuya.

I. B.: Mi niña... No.

Á. P.: Ah... Claro, es que he pensado en la muñeca de una chica muy joven, como tú.

I. B.: Claro, claro, ja, ja ja. Yo no me la he probado.

Á. P.: No te preocupes, que eso lo arreglamos. Pero... ¿Le ha gustado la medallita?

I. B.: Sí, le ha gustado. Le ha encantado.

Á. P.: Vale, me alegro, vale, vale. Oye, no te preocupes, que yo mañana...

I. B.: Y ahora hablamos, porque es que es muy fuerte. No, en serio...

Á. P.: ¿Quién está fuerte?

I. B.: No, en serio, no me lo voy a quedar.

Á. P.: ¿Quién está fuerte? Es que no te oigo bien, no te oigo nada.

14

15

16

17 Fernando Giner
Alcalde de Valladolid

Alcalde de Valladolid (Costera), durant la seua etapa com a president de la Diputació de València va subscriure un conveni amb l'Ajuntament de Piles (Safor), en mans dels socialistes, pel qual la corporació provincial subvencionava una obra feta dos anys i mig abans. En efecte, la reforma va enllestir-se el desembre del 2004, i la subvenció de 430.000 euros per dur-la a terme va aprovar-la la Diputació quan ja havia estat del tot sufragada, el 2007. Li imputen un delicte de falsedat, però, com que és diputat autonòmic, aforat, el cas el durà el Tribunal Superior.

20 Àngel Sáez
Alcalde de Sant Miquel de les Salines

L'alcalde de Sant Miquel de les Salines (Baix Segura), Àngel Sáez, va ser imputat pel jutjat número 3 de Torrevella que trobà indicis de delicte en la signatura del conveni urbanístic que el consistori va acordar amb la promotora VillaMartín. L'empresa avançava tres milions d'euros i executava unes obres de conducció d'aigua en canvi de reservar-se el 10% d'un pla parcial que l'alcalde prometia que s'aprovaria. El pacte va tancar-se tot i el rebuig dels tècnics municipals, que hi veien un presumpte tracte de favor. En visitar els jutjats, Sáez va desdir-se i va optar per retirar el conveni amb la promotora en qüestió.

23 Vicent Aparici
Vice-president de la Diputació de Castelló

Vice-president de la Diputació de Castelló, home de confiança de Carlos Fabra, l'ex-alcalde de la Vall d'Uixó (Plana Baixa) Vicent Aparici haurà de declarar de nou per un presumpte delicte contra el medi i per prevaricació ambiental. El fiscal demana set anys de presó perquè, a l'etapa d'alcalde, va autoritzar la creació d'un advocador il·legal. El cas s'investiga des del 1999, el 2003 ja va declarar davant la justícia, però Fabra assegurava que no en tenia coneixement, i es nega a destituir-lo com a vice-president.

18 Miguel Peralta
Ex-alcalde d'Alcoi i ex-conseller

De la seua etapa com a advocat, qui era alcalde d'Alcoi a la darrería dels anys 90 arrossegava una causa en què era jutjat per un presumpte delicte de prevaricació i d'estafa processal. Al rerefons, la fallida de l'empresa Paco García Cantos, SA, per la qual el denunciante demanava 3.000 milions de pessetes (18 milions d'euros). Peralta n'eixí absolt i, pocs mesos després, passà a formar part del Consell amb Zaplana com a president. És diputat al Congrés.

21 Cas Callosa
Callosa del Segura

Tres regidors del PP -Javier Pérez, Salvador Guirao i Miguel Àngel Plaza- i dos empresaris van ser imputats per un presumpte delicte de suborn per haver mirat de comprar la voluntat d'un regidor socialista i haver presentat una moció de censura, el setembre del 1999. Els fiscal en cap de l'Audiència Provincial va determinar que no hi havia "proves suficients" per a condemnar-los. Amb una celeritat notable, el cas era arxivat el juliol del 2000. El jutge conclouia que la disciplina de partit "no és cap deure jurídic, i és discutible que ho siga de caire moral".

24 Cas Terra Mitica
L'ex-direcció del parc

Els quatre càrrecs principals durant la primera etapa del parc temàtic de Benidorm (Luis Esteban, Miguel Izquierdo, Antonio Ricón i Justo Valverde) són imputats en una causa que investiga el presumpte abonament de factures falses, en canvi de serveis no prestats, per part de la societat gestora del parc, aportada per la Generalitat. L'Agència Tributària ha aportat proves de pagaments per feines no realitzades, però no hi ha hagut cap sentència ferma contra els màxims responsables. Zaplana, veritable impulsor del projecte, tampoc no ha resultat imputat per aquest cas.

19 Manuel Álvaro
Alcalde d'Alboraia

Per possible prevaricació i vulneració dels drets cívics, va ser jutjat l'alcalde d'Alboraia (Horta), Manuel Álvaro, al començament de la dècada. Uns querellants l'acusaven d'haver clausurat il·legalment tres locals d'oci que hi havia a la platja de la població, una mesura que el batlle ja havia anunciat al programa amb què va guanyar les eleccions municipals del 1999. No va resultar condemnat.

22 Antonio Ruiz Meroño
Alcalde de Dolores

El qui era alcalde de Dolores (Baix Segura) l'any 1998, Antonio Ruiz Meroño, va acceptar pagaments superiors els 40.000 euros sense el vist-i-plau de l'interventor municipal. Entre les despeses de dubtosa legalitat hi havia prop de 600 euros abonats en clubs. Després de resultar imputat, l'any 2000, Zaplana va forçar la seua substitució i la seua baixa al PP. Al remat, Ruiz Meroño fou condemnat a sis mesos de presó per malversació de fons públics.

25 Cipriano Fluixà
Ex-alcalde de Xeresa

L'ex-alcalde de Xeresa (Safor) Cipriano Fluixà va ser condemnat a un any de presó i deu d'inhabilitació per a càrrec públic, a més de ser multat amb 430.000 euros per haver permès explícitament que es llançaren les restes de diverses obres i fem de tota mena a la marjal de la Safor, un paratge protegit. La sentència, dictada pel Tribunal Suprem, va ser modificada en part pel Tribunal Constitucional, que va retirar-li la multa.

José Vicente Villaescusa

26

Ex-director general de RTVV

L'octubre del 2001, el socialista Miguel Mazón, membre del consell d'administració de Ràdio Televisió Valenciana (RTVV), va presentar una querrela contra el director de l'ens, José Vicente Villaescusa, perquè es negava a facilitar-ne els comptes. El jutjat número 16 de València va estudiar un possible delicte contra les garanties constitucionals. No va passar res. Dos anys abans, Villaescusa mateix havia estat imputat, conjuntament amb cinc alts càrrecs de RTVV, per haver pogut conformar una trama l'objectiu de la qual era desviar diners públics cap a empreses privades: el magistrat va analitzar possibles delictes societaris, de malversació de cabals públics i de tràfic d'influències. Villaescusa en va resultar exculpat.

José Luis Gimeno i Alberto Fabra
Ex-alcalde i alcalde de Castelló de la Plana

27

28

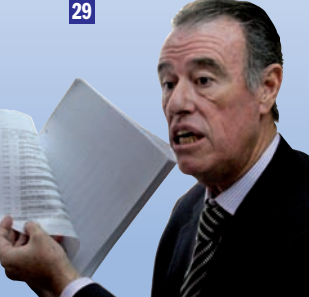

Uns rebuts presumptament falsificats pertanyents a l'empresa Calviga, filial de la firma Lubasa, encarregada de desenvolupar urbanísticament els terrenys de l'antiga estació ferroviària de Castelló de la Plana (on ja aleshores, el 1994, hi havia la intenció d'erigir l'actual El Corte Inglés), van dur l'antic alcalde i l'actual -que aleshores era conseller d'Urbanisme- davant el jutge. El jutge va investigar tres possibles delictes -prevaricació, tràfic d'influències i falsificació de document públic-, però a la fi cap dels dos càrrecs públics no n'esdevingué culpable. El jutjat número 1 de la població va arxivar la causa el 2003, "en no constar de manera degudament acreditada que es cometeren els delictes denunciats al seu dia".

Manuel Ortuño
Ex-sots-delegat del Consell a Elx

En l'etapa com a sots-delegat del Consell a Elx, Manuel Ortuño va fer-se famós per unes declaracions contra la diputada zaplanista Enriqueta Seller, a qui va titllar de "retrasada mental, marquesita de mierda y puta, perdón, diputada". Era el moment més tens al si del PP, la tardor del 2004, i a la capital del Baix Vinalopó fins i tot van arribar a les mans, a l'assemblea que havia de triar els delegats al congrés regional. Les paraules grolleres tan sols van comportar a Ortuño, tot i el càrrec que aleshores ocupava, una multa de 60 euros. L'advocat de Seller en demanava 12.000. Camps va mantenir Ortuño al càrrec fins que aquest va decidir d'abandonar-lo voluntàriament.

29

... als de Zaplana

Conversa entre Salvador Palop, regidor del PP a València desaparegut fa poc, i un jove Eduardo Zaplana (33 anys) interceptada pels jutges dins del cas Naseiro, que va destapar un finançament irregular del PP a l'àmbit estatal. Zaplana, als seus anys d'activitat política, mai no va ser imputat per la justícia.

P: Salvador Palop. **Z:** Eduardo Zaplana

[...]

Z: A lo mejor se queda con el solar y hacemos ahí una cosilla, ¿eh? Tú haces de intermediario de la venta, que yo no puedo, y tú pides la comisión a Javier Sánchez Lázaro. ¿Eh? Y luego nos la repartimos bajo mano.

P: Pero, ¿para venderlo a ... ?

Z: ¿Eh?

P: Para vender...

Z: Para vendérselo o permutárselo. Da igual porque además le da igual permutar que vender a este tío amigo mío.

P: Pero si ha cerrado el trato conmigo ya.

Z: Hijo puta. Si comió conmigo el miércoles en Madrid y quedó en hablar con éste.

[...]

Z: Bueno, oye, si no sales diputado y soy presidente por Valencia te haré diputado por Alicante.

P: Hombre, eso sí.

Z: ¿Eh?

P: Eso sí, que tendré que irme por el término de Ondara. Como ahora voy a edificar.

Z: Como ahora eres empresario de Ondara, pues sales por La Marina Alta.

P: ¡Joder!

[...]

Z: ¿Eh? Ya se lo explicarás tú y le sacas la pasta. Y te contaré, mantén en secreto lo de

Sevilla, ¿eh? El miércoles me llamas y te cuento lo de Sevilla.

P: Bueno, claro que sí.

Z: Me voy a que me lo expliques. A ver cómo puedo... Voy con un planteamiento fácil. Me sentaré a comer con él y le diré a ver cómo puedo rascar yo aquí.

P: Claro.

Z: Así, pura y simplemente. ¿Eh? Que me dé diversas opciones y me quedo con la más fácil. Pero me tengo que hacer rico porque estoy arruinado, Boro.

P: ¿Sí, cómo ha sido eso? Estás trabajando como un cabrón.

Z: Estoy trabajando mucho, pero estoy arruinado.

P: ¿Y eso?

Z: Me lo gasto todo en política. No ves que no tengo sueldo como tú. Que cobras de lo que trabajamos todos los españoles.

P: Claro.

Z: Pues eso es lo que pasa. ¡Ay ... !, tengo que ganar mucho dinero, me hace falta mucho dinero para vivir. Ahora me tengo que comprar un coche. ¿Te gusta el Vectra 16 válvulas?

P: No, me compro el Audi 20 válvulas yo.

Z: ¿El Audi Sport?

P: No. El 20 válvulas.

Z: ¿Cuál el de 20 válvulas?

P: El noventa.

Z: Ah, ¿el noventa? Pero el noventa no tiene mal... Bueno, tú estás soltero, no tiene maletero, macho. Lo he estado viendo. ¿Y qué vale? Tres millones doscientos o así, ¿no?

P: Sí.

Z: Pues parecido a lo que vale el Vectra 16 válvulas. Pero el Vectra ya tiene cuatro puertas y es más grandecito...

P: No, el mío también tiene cuatro puertas...

Z: Ya, ya, ya.

P: Porque yo por ahora no me lo compro.

¿El tuyo tenía también dos puertas?

Z: Sí.

P: Ahora me apetece el de cuatro. Fíjate si será gilipollas.

Z: Claro... ¿Y la novia ahora cómo la llevas?

P: No llevo.

Z: ¿Eh?

P: No llevo.

Z: ¿Ya definitivamente?

P: Sí, hace tiempo.

Z: ¿Pero no has vuelto? Como en la boda hiciste un amago.

P: No, pero si dormí en su casa.

Z: ¿Eh? Te la sigues haciendo pero no...

P: Pero no...

Z: Sin las formalidades de antes.

P: Claro.

Z: ¡Ah, eso es más inteligente!

P: Yo no la entiendo, vamos.

Z: Eso es bastante más inteligente.

P: No, yo no la entiendo. Este es el tipo de cosas que no entiendo.

Z: Pero si tú sigues igual, ¿qué más te da? ¿O no sois novios?

P: Cuando voy a Madrid duermo en su casa.

Z: Claro.

P: Y me desahoga, y el desahoguico y hala.

Z: Mejor.

P: Con lo cual yo que tengo que ir bastante a Madrid... Con lo cual entre semana decir, hoy no vengo aquí. Yo no entiendo, no lo entiendo. O sea que además, no busca, no va con nadie ni nada.

Z: Ese es buen chollo, macho.

P: No va con nadie más.

Z: No lo pierdas.

P: No va con nadie más.

Z: Igual eso... es que las modas van cambiando y nosotros no nos adaptamos. Igual eso es lo que se lleva ahora.

P: ¡Joder! Yo no lo entiendo.

Z: No, tú ahí no te sueltas. ¿Eh? Eso es una buena... No andes derrochando.

P: Es que yo ahorro un huevo cada vez que voy a Madrid.

Z: Claro. Te metes en su casa.

P: No me voy ni de putas, ni me pago el hotel, ¿eh? Y entonces mira, hago la misma faena y me sale.

[...]

Francisco Tarazona

Alcalde de Riba-roja

Immergit en diversos processos judicials, Francisco Tarazona (alcalde de Riba-roja del Túria) és conegut per haver defensat aferrissadament el pla integral de Poxinos, amb què el València CF va mirar de sanear els seus comptes durant l'etapa de Juan Soler com a president. El jutjat de Llíria va arxivar una causa que estudiava si Tarazona havia comès delictes relacionats amb l'urbanisme, en requalificar de cop una gran quantitat de terreny protegit. A més, és investigat per un presumpte delictes de suborn, per si ha cobrat en forma de donacions alguna comissió il·legal, i un altre de prevaricació. Un constructor va acusar-lo d'exigir-li vuit milions d'euros per tal d'aprovar-li projectes urbanístics. Aquesta causa també va ser arxivada. Tarazona continua essent alcalde, i amb majoria absoluta.

30

José María Tabares

Ex-director de l'Ivex

Qui dirigia l'Institut Valencià de l'Exportació (Ivex) a la primera legislatura de Zaplana al poder, José María Tabares, va signar un contracte amb el cantant Julio Iglesias perquè, a través d'uns concerts arreu del món, promocionara el País Valencià. El document oficial, segellat el 29 de desembre del 1997, n'inclouia un de paral·lel, l'anomenat *contracte B*, pel qual l'artista cobrava el triple d'allò que estipulava el *contracte A*, i a més rebia els diners en paradisos fiscals. Per aquest cas no ha rebut cap condemna ferma, però sí per un altre pel qual li han imposat cinc anys de presó en haver estafat més de sis milions d'euros públics mitjançant una operació de drets de compensació amb Ford.

31

Luis Díaz-Alperi

Ex-alcalde d'Alacant i diputat a les Corts

També aforat gràcies a Camps, que el va incloure el 2007 a les llistes i que el reforçava legalment davant els dos casos a què s'enfrontava, l'ex-alcalde d'Alacant Luis Díaz-Alperi s'enfrontava a dues imputacions ben diferents. D'un costat, pel presumpte desfalch de sis milions d'euros de la societat pública Mercalicante; enguany mateix el Tribunal Superior –en ser ara aforat Alperi– arxivava el cas... només una setmana després de rebre'l. La investigació, a Alacant, es perllongava des del 2002 i implicava més alts càrrecs de l'administració. També ha quedat arxivada recentment la denúncia pel cas dels *aparcaments*, en què es dilucidava si Alperi havia comès cinc delictes en la concessió d'uns aparcaments a l'empresa Ortiz e Hijos. Un cas, aquest, en què també hi havia implicada qui ha succeït l'asturià a l'alcaldia, Sonia Castedo.

32

Joaquín Farnós

Ex-conseller de Sanitat

Amb motiu de l'anomenat cas *Maeso* –el contagi massiu de l'hepatitis C a hospitals públics i privats per part de l'anestesiista Juan Maeso–, qui era conseller de Sanitat aquell 1998, Joaquín Farnós, va ser jutjat pel Tribunal Superior de Justícia per la presumpta comissió d'un delictes de revelació de secrets. En va resultar absolt, i tota la culpa va recaure sobre Maeso. Això a banda, la justícia també va investigar la sospitosa requalificació de terrenys al conseller a Benicàssim (Plana Alta), qui compatibilitzava la gestió de la salut pública amb una xarxa de centres termals privats de què era accionista.

33

Text: Victor Maceda // Gràfic: V. Prieto